

Ludwig Lazarus Zamenhof,

Ludwig Lazarus Zamenhof,

Ludwig Lazarus Zamenhof,

Дорога

Auf sicherer Bahn

La vojo

*tradukita de Соломон
Наумович Высоковский*

tradukita de Theodor Fuchs

*Freie Übersetzung des Zamenhofschen
esperantistischen Trutzliedes "La Vojo",
der Esperantistischen Jugend gewidmet*

Сквозь мрак неприятья мы
движемся к цели -
Народов земли единенью.
Та цель, как маяк, что
спасает от мели,
От распрей ведёт к
примиренью.
Нас тьма не страшит, что
рождает кошмары,
Насмешки толпы,
поражений удары.
Наш путь нами выбран, для
нас он прекрасен:
Он - прям, он - победен, он -
ясен
Дорогой, упорством
пробитой.
Так малые капли, что бьют
непрестанно,
Сильнее любого гранита.
Надежда, упорство - вот
наше богатство
И символы знамени нашего
братства.
Мы цели достигнем, идя
шаг за шагом,
Под нас единяющим
флагом.

Es schimmert ein Licht durch Dun-
kel und Nacht,
Wir ziehn ihm vertrauend entgegen.
Wie nächtlich am Himmel der Ster-
ne Pracht
Uns leitet auf richtigen Wegen.
Uns schrecket nicht der Gespenster
Gedränge,
Nicht Schläge des Schicksals, der
Spott nicht der Menge,
Denn hell und klar auf sicherer
Bahn,
Zieht uns verheißend der Stern vor-
an.

Tra densa mallumo brile-
tas la celo,
Al kiu kuraĝe ni iras.
Simile al stelo en nokta
ĉielo
Al ni la direkton ĝi diras.
Kaj nin ne timigas la nok-
taj fantomoj,
Nek batoj de l'sorto, nek
mokoj de l'homoj,
Ĉar klara kaj rekta kaj tre
difinita
Ĝi estas, la voj' difinita.

...

...

...

Ohn' Wanken und Schwanken nur immer voran, Vor uns liegt klar die erkorene Bahn. Der fallende Tropfen, so schwach, so klein, Er höhlet den Felsen, durchbohrt das Gestein. Wo Glaube und Liebe und Hoffnung blüh'n, Da stehen auch unsere Zeichen. In ihrem Schutze nach heißen Müh'n, Das Ziel wir einst jubelnd erreichen.	Nur rekte, kuraĝe kaj ne flankigante Ni iru la vojon celitan! Eĉ guto malgranda, kon- stante frapante, Traboras la monton grani- tan. L'espero, l'obstino kaj la pacienco - Jen estas la signoj, per kies potenco Ni, paŝo post paŝo, post longa laboro Atingon la celon en gloro.
--	---

Wir streuen den Samen ohn' Unter- laß, Gedenkend der kommenden Zeiten. Manch Same verdorrt, manch Same verweht, Wir neue Saaten bereiten. "Laßt ab", ruft die Menge, "Euch blüht kein Glück", "Steht fest", so tönt es im Chore zurück. Weicht nimmer dem Spotte, weicht nimmer dem Drohn, Euch winkt in der Zukunft ein herr- licher Lohn.	Ni semas kaj semas, ne- niam laciĝas, Pri l'tempoj estontaj pensante. Cent semoj perdiĝas, mil semoj perdiĝas - Ni semas kaj semas kon- stante. "Ho, ĉesu!" mokante la ho- moj admonas - "Ne ĉesu, ne ĉesu!" en kor' al ni sonas - "Obstine antaŭen! La ne- poj vin benos, Se vi pacience eltenos!"
--	---

Die welkdenden Blätter, wom Stur- me verweht, Sie wirbeln auf nieder. Der Sturm erfrischt und reinigt die Luft, Gibt frische Kräfte uns wieder. Unsere brave Mannschaft wanket nicht, Es sind gar wackere Streiter, Erprobt und gehärtet im heißen Kampf, Ziehn ruhig des Weges sie weiter.	Se longa sekeco aŭ ventoj subitaj Velkantaj foliojn deŝiras, Ni dankas la venton kaj, repurigataj Ni forton pli freŝan akiras. Ne mortos jam via bravega anaro, Ĝin jam ne timigas la ven- to, nek staro, Obstine ĝi paŝas, provita, hardita, Al cel' unu fojon signita!
--	--

...

...

...

<p>Es bricht durch das Dunkel ein hel- les Licht, Es strahlt uns verheißend entgegen. Wir bängen und wanken und schwanken nicht, Hell wird es auf all unseren Wegen. Uns schreckt der Hohn nicht, uns schreckt nicht der Spott, Was immer die Menge auch triebe. Mit uns ist die Hoffnung, mit uns ist Gott, Mit uns ist die ewige Liebe.</p>	<p>Nur rekte, kuraĝe kaj ne flankigante Ni iru la vojon celitan! Eĉ guto malgranda, kon- stante frapante, Traboras la monton grani- tan. L'espero, l'obstino kaj la pacienco - Jen estas la signoj, per kies potenco Ni, paŝo post paŝo, post longa laboro Atingon la celon en gloro.</p>
---	---

*Traduko de la Esperanta poemo
"La vojo" de LUDWIG LAZA-
RUS ZAMENHOF (Ludoviko
Lazaro Zamenhofo, *1859-
12-15 - †1917-04-14) en la
Rusan de Соломон Наумович
Высоковский .*

Arg-969-1956 (2014-03-05
22:20:50)

*Traduko de la Esperanta poemo "La vo-
jo" de LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF
(Ludoviko Lazaro Zamenhofo, *1859-
12-15 - †1917-04-14) en la Germanan
de THEODOR FUCHS (*1842-09-15 -
†1925-10-05).*

Arg-969-1951 (2014-02-13 23:48:49)

*Tiu ĉi poem-germanigo aperis en
1911 ĉe A. Schönfeld, I. Univer-
sitätsstr. 8, Vieno, Aŭstrujo. Pri
la tradukinto vidu la vikipedian
retejon [http://de.wikipedia.
org/wiki/Theodor_Fuchs](http://de.wikipedia.org/wiki/Theodor_Fuchs) aŭ
[http://eo.wikipedia.org/wiki/
Theodor_Fuchs](http://eo.wikipedia.org/wiki/Theodor_Fuchs) .*

*Verkinto de tiu ĉi Esperan-
ta poemo estas LUDWIG LA-
ZARUS ZAMENHOF (Ludoviko
Lazaro Zamenhofo, *1859-
12-15 - †1917-04-14).*

Arg-969-1950 (2014-03-01
10:57:16)